

SIRKUSFAKTORIN RESIDENSSI ORIVEDEN OPISTOLLA 14.9.-28.9.2020

Kaj-Mikael Schütt

kai@sirkussirkus.com

www.kaikuutamo.com

RESIDENSSIPÄIVÄKIRJA

Kaj-Mikael Schütt

(Hanke: Life Becomes Us – Yhden hengen nykysirkusesitys kuolemasta ja elämästä)

Osa I

MA 14.9.

Heräsin seitsemältä ja huolehdin lapset päiväkotiin. Kahvin ja aamupalan jälkeen sain vihdoin pakattua henkilökohtaiset tavarani kotoa ja hyvästelin vaimon. Toimistolla pakkaaminen kesti pari tuntia, kun kollegoita lappasi hakemassa tarvitsemiaan vermeitä ja piti vielä toimittaa pari sirkusvälinepakettia Matkahuoltoon ennen lopullista lähtöä. Vihdoin oli penkit kumossa, lastenistuimet toimistolla ja auto täynnä roipetta suurta luomistyötä varten. Matka sujui mukavasti, kun siihen oli koko päivä aikaa. Pysähdyin muutaman kerran kahville ja kävin Ideaparkin lämmössä tekemässä puolen tunnin kävelyn ja nauttimassa lounaan. Orivedellä minut otti vastaan kotonaan Maarit Utriainen. Hän opasti minut residenssipaikalle.

Tila oli vielä järjestelemättä, joten kannettuamme minun tavarani ja Sirkus Faktorin tanssimatot sisään, lähdin ruokakauppaan. Maarit jäi sillä välin pesemään residenssitilan lattiaa. Illaksi tila oli siivottu, tavarani siirretty sisään ja tanssimatot levitetty. Sovimme, että jatkamme tästä seuraavana päivänä tanssimattoja teippaamalla. Maarit näytti vielä yöpymispaikkani kampuksella.

Tutustuin tiloihin, kävin suihkussa ja tein iltapalaa. Loppuilta kuluikin Koneen Säätiön apurahahakemusta tehdessä hyvässä rauhassa. Tapasin ohimennen myös kampuksen muita asukkeja keittiössä ja käytävällä. Pääsääntöisesti samassa kerroksessa taitaa asua lukioikäisiä tyttöjä. Molemmipuolin jännittävää, mutta varmaankin rauhallista menoa siis luvassa.

TI 15.9.

Heräsin vasta noin kymmeneltä, ja kaikkia paikkoja kolotti. Eilinen automatka, tavaroiden kantaminen, tietokonetyöskentely ja uusi kapea sänky olivat tehneet tehtävänsä. Yöllä hakemusta viimeistellessä ehti vierähtää tovi, ja meninkin nukkumaan vasta aamuyhdeltä. Halusin lähteä ulos kävelemään tai mennä uimaan viereiseen uimahalliin. Keskeneräinen hakemus kuitenkin kummitteli mielessäni ja päätin hoitaa sen ensin. Reilun tunnin kirjoittelun, säätämisen ja kahvinjuonnin jälkeen olin kypsä lähtemään liikkeelle. Huomasin, että olin unohtanut uimahousut kotiin joten valitsin kävelyn uimahallin sijaan. Ehkä kirpparilta voisi löytyä vaikka uikkarit parilla eurolla.

En löytänyt uikkareita, mutta keskikaupunki tuli tutuksi. Vitamiiniporetabletit, saippua ja shampoo tuli myös hommattua. Söin myöhäisen puuroaamupalan, viimeistelin ja lähetin apurahahakemuksen sekä työstin vielä verkkoportfoliota. Sitten oli aika mennä järjestelemään asioita itse harjoitustilaan.

Järjestelin tavarani ja pystytin äänentoiston. Tein hyppynarulämmittelyn ja painonnostoharjoitukset. Lämmittelyn jälkeen oli aika ottaa kosketusta itse työstettävään materiaaliin. Renkaat tuntuivat käsiin hyviltä ja yhtä pallojaksoa varten löysin varastosta monenlaisia eri kokoisia pöytiä. Se oli

mahtava yllätys, sillä en tiennyt vielä aiemmin minkälainen pöytä olisi hommaan hyvä. Kokeilemalla löytyi optimi malli, ja huomenna koitan kuvata vähän tekemisiäni. Kävin välissä syömässä huoneella ja kaupassa ostamassa tuliterät uikkarit. Illalla teippasimme vielä Maaritin kanssa tanssimatot paikalleen ja naputtelin nauvoja sisään seinästä ja lattiasta. Hyvä päivä kaikenkaikkiaan. Nyt ajoissa nukkumaan, ja huomenna aamu-uinnille.

KE 16.9.

Heräsin ennen yhdeksää, ja huomasin että aamu-uintitarjous ei koske keskiviikkoa. Jäin sänkyyn tuijottelemaan sateista keliä ja sain valmiiksi portfolioni (<http://www.sirkussirkus.com/portfolio>). Menin kuitenkin uimahalliin ja riemastuin huomattessani hierovat poreet terapia-altaassa ja avantoaltaan. Saunan raikkaana aamiaiselle ja hoitamaan kiireelliset toimistoasiat. Sitten harjoitustilaan.

Hakkasin loput naulat takaseinään sisään ja aloitin pallovieritysosion suunnittelun. Sainkin videolle materiaalia ja lähetin ne ohjaajalleni Rauli Katajavuorelle. Tein myös pohjapiirroksen lavakuvasta kupolitelttaan, jossa esitystä on tarkoitus myöhemmin esittää. Kirjasin myös ideoita esityksen eri osalalueille, kuten valot, äänet, musiikki, lavakuva, puvustus, sirkustekniikka jne.

Pidin taukoa ja kävelin tihkusateessa syömään myöhäistä lounasta ravintola Bambinoon. Samalla poikkesen viereisellä Orikirppiksellä. Illalla olinkin jo aivan puhki ja loppuaika kului roikkalamppua ja puvustusta ihmetellessä. Tänään pääsin ajoissa nukkumaan ja nukuinkin melkein 12 tuntia.

TO 17.9.

Heräsin vasta kymmenen ja yhdentoista välissä, koska aamulla ei ollut mitään kiireellistä toimitettavaa. Heti herättyäni pesin hampaat ja painuin opiston toimistolle, jossa Maarit odotti minua tarvitsemani rullamitan kanssa. Tapasin myös Pro Orivesi ry:n johtajan Reijo Kahelinin. Sitten oli vuorossa taas toimistohommia, aamiainen ja klo 13.00 etähaastattelu Seinäjoella tapahtuvaa kulttuurihanketta varten. Kahvi maistui ja haastattelu sujui mukavissa tunnelmissa. Saan tietää päätöksistä ehkä jo tällä viikolla. Hioin vieläkin portfoliotani ja hoisin muutamia muita asioita tietokoneella. Päätin lähteä nollaamaan päätäni käymällä kierrätyskeskus Mainingissa. Ulkona oli myrskyistä, joten päätin ensimmäistä kertaa residenssin aikana tarttua auton rattiiin.

Käytyäni kierrätyskeskuksessa palasin ruokakaupan kautta harjoitustilaan. Sain hyvää palautetta ajatuksistani ja videomateriaalista ohjaaja Katajavuorelta. Päätin rakentaa tilaan vastaavan tilan, mitä kupoliteltassa olisi käytettävissä, jotta saisin vähän näkökulmaa ahtauteen. Asettelu kannatti, ja sain kuvattua materiaalia veitsillä, patukoilla ja renkailla. Sain myös rakentavaa palautetta ideoihini ohjaajalta. Kaikenkaikkiaan hyvä ja tuottoisa päivä. Projektie etenee pikkuhiljaa ja alkaa ottaa selkeämpää suuntaa ainakin sirkusteknisestä näkökulmasta. Musiikin, runojen ja rytmityksen lisääminen vaatii vielä yhteistä aikaa muun työryhmän kanssa, mutta ainakin hankkeen todentuminen on ottanut valtavan harppauksen eteenpäin.

PE 18.9.

Heräsin yhdeksän jälkeen. Aikaisin nukkumaanmeneminen ei onnistunut, koska nukuin eilen niin myöhään. Tänään oli listalla räätälin etsiminen kaavun muokkaamista varten sekä viikonlopun esiintymisten valmistelu. Töitä hankkeen parissa mahdollisuuksien mukaan. Join aamukahvit, tutkiskelin sähköpostia ja rästilistaa, sitten lähdin vierailemaan toimistolla kyselemään räätälin perään.

Sainkin vinkin poiketa Hilkan Puodissa 200 metrin päässä opistosta. Hilikka lupasi vähän vastentahtoisesti auttaa, ja kaavun pitäisi olla valmiina ensi viikon keskiviikkoon mennessä. Hihoja ja hartiaaseutua piti siis vähän suurentaa. Avata saumoja ja lisätä kangasta ja noin. Punttien nostelu on tuottanut selkeästi tulosta!

Samalla kun olin ulkona, poikkesin Auvisen taloon kyselemään ulkoilureiteistä. Sisällä minua palveltiin hyvin ja sain tutustua myös taloon läpikotaisesti. Hirsiseinät olivat komeita ja lukuisat persoonalliset kaakeliuunit taideteoksia itsessään. Yläkerrassa oli myös Hanna Järvenpään Niittyniminen näyttely. Grafiikat olivat hienoja ja installaatio perähuoneessa vaikuttava ja kaunis. Aihe sivusi omaa työskentelyäni, ja mieleen juolahti myös yhteistyö julistegrafiikkoja varten.

Sitten oli vuorossa myöhäinen puuroaamiainen ja suuntaus työtilaan. Töitä keikkaviikonloppua varten valmistellessa: Räätälöintiä, musiikkien läpikäymistä, eri numerokokonaisuuksien läpikäyntiä ja yhdistelyä, pakkaamista...

Sain keikkatavarat järjestettyä ja pakattua. Kirjoittelin myös ohjaajan kanssa ja tein vielä muutamia kokeiluja esityksen suhteen. Kävin myös viikonlopun keikkarutiinit läpi. Osan käytännössä ja osan mielessäni. Iltapäivä vierähti nopeasti ja päätin liikahtaa tekemään nopean välipalan. Sitten suuntasin ulos. Kävin Tokmannilla ostamassa pieniä rekvisiittatarpeita sunnuntaita varten ja tein pitkän kävelylenkin hautausmaan ohi järven rantaan ja rautatietä pitkin takaisin kaupunkiin. Minulle oli mainostettu Cafe Herkkuhetkeä, joten kävin kokeilemassa paikallista Creme Brulee -kakkua. Sitä kun sai vielä laktoosittomana. Illalla join muutaman oluen videopuhelujen parissa, ja pääsin kuin pääsinkin ajoissa nukkumaan. Seuraavana aamuna oli herätys klo 7.00 ja aamupesun ja aamiaisen jälkeen ajo Hyvinkäälle, josta illaksi vielä Kouvolaan.

Osa II

TI 22.9.

Viikonloppu meni esiintymisiä hoitaessa Hyvinkäällä ja Kouvolassa. Sunnuntai-illaksi ajoin kotiin tervehtimään perhettä ja vietin maanantain myös Turussa. Hoisin tarvittavat lähetykset kaupalta, kokosin puuttuvaa rekvisiittaa mukaan perjantaista demoa varten ja vietin aikaa lasten kanssa.

Tiistaiamulla oli aika lähteä ajamaan kohti Orivettä.

Tänään ja huomenna oli tiedossa kaksi vanhainkotiesitystä kumpanakin päivänä. Sain nämä esiintymiset lähettämällä pihaesitystiedotettani Oriveden kulttuuritoimistolle, vanhainkodeille ja päiväkodeille. Kaupunki reagoi ja varasi neljä esitystä eri vanhainkoteihin ja palvelutaloihin.

Saavuvin kiireellä kampukselle, ajoin parran, pesin hampaat ja lähdin kokoamaan tavaroita vanhainkotiesiintymisiä varten. Kiireestä huolimatta olin hyvissä ajoin paikalla Tähtiniemen vanhainkodin pihassa, ja aikaa jäi reilusti ennen esitystä. Sää oli kuin morsian, ja esitys sujui myös erittäin hienosti. Toisena paikkana oli Särkänkoti. Särkänkodissa oli todella reipas tunnelma, ja ehkä yksi parhaista mitä vanhainkotiesiintymisissäni on ollut. Suuri osa asukeista oli vielä hyväkuntoisia,

ja pystyivät nauttimaan esityksestä sen kaikilla tasoilla. Myös henkilökunta oli hyvin mukana herskyvine nauruineen.

Esitysten jälkeen olikin jo kova nälkä ja kiiruhdin purkamaan tavarat työtilaan, sillä minulla oli tapaaminen. Minua kävi tervehtimässä vanha ystäväni Jukka Tolmunen Tampereelta käsin. Kävimme Bambinossa syömässä, sillä meksikolainen ravintola oli tiistaina sulkenut ovensa lounaan jälkeen. Sitten pääsimme erityisluvalla kysytyämme tutustumaan Oriveden (ja varmasti myös Pirkanmaan) ainoaan flipperipelihalliin eli Pelihelvettiin. Paikka oli upea, ja sieltä löytyi melkein kaksi tusinaa flipperipöytiä kuudelta eri vuosikymmeneltä! Ehdoton suositus erikoiselle paikalle. Pitäjä Tontsa oli myös erimukava. Loppuilta käytiin kävelemässä järven ympäri, muisteltiin vanhoja aikoja ja ihmeteltiin residenssini hedelmiä työtilassa.

Sain myös maanantaina tietää ilouutisen. Etähaastattelu viime viikolla oli mennyt nappiin, ja sain kuin sainkin paikan Seinäjoella tapahtuvaan Hai5-esitykseen marraskuulle! Todella hauska yllätys, sillä marraskuussa ei kalenterissa vielä ollutkaan muuta kuin ennakkoerojen maksaminen ja hammaslääkäri. Sain myös tietää, että aisaparini esityksessä tulee olemaan nuori, mutta ilmeisen taitava, Sini Napari. En tunne häntä entuudestaan, joten on kiinnostavaa taas tavata uusia kotimaisia alan nuoria tekijöitä.

KE 23.9.

Heräsin aikaisin kello seitsemän maissa ja lähdin heti aamukahvin jälkeen kävelylle ruokakauppaan. Hain myös autoni flipperihallilta, jonne olimme sen eilen jättäneet kun kävelyretkemme muuttui illalla jotenkin kosteaksi. Ehdin ihmettelemään residenssini tilannetta ja perjantaista demo-esitystä rauhassa aamulla ja sitten olikin aika taas valmistautua tämän päivän vanhainkotiesityksiin.

Vuorossa oli ensimmäiseksi Attendo Ruusukuja. Yleisöstä suurin osa oli aika huonossa kunnossa, ja Ruusukujalla minulla olikin Oriveden esityksistä hiljaisin yleisö. Osa yleisöstä myös seurasi esitystä lasitetulta terassilta, enkä ole varma kuulivatko he kaikkia puheitani mikrofonista huolimatta. Tarkasti he kuitenkin näyttivät seuraavan esitystä. Henkilökunta oli todella mukavaa, ja heistä löytyi myös aktiivisia sosiaalisen median käyttäjiä. Attendo Ruusukujan Instagram-sivulla voi käydä katsomassa kuvia ja videoita esityksestä.

Toisena paikkana keskiviikkona oli Onninkoti, jossa esiinnyin kerrostalon aidatulla takapihalla, jossa tilaa oli noin 3x4 metriä. Tila oli ahdas, mutta tunnelma oli kohdillaan! Henkilökunta ja asukkaat nauttivat täysin siemauksin, ja esitys tuntui esitykseltä vaikka yleisön koko olikin vain alle 15 henkeä. Ei se määrä, vaan se laatu, kuten esityksessäniikin todetaan. Ja esitys tosiaan tehtiin kokonaisuudessaan tässäkin tilassa! Tuntui mahtavalta, kun pystyi taas kerran hoitamaan haastavan tilanteen menestyksekkäästi. Oriveden Sanomista saapui paikalle myös toimittaja, ja teimme haastattelun esityksen jälkeen. Hän lupasi lähettää sen oikoluettavaksi sähköpostiini, mutta ei ole vielä näin kello kymmenen aikaan illalla kuulunut.

Kun keikat oli hoidettu, tuumailin hetken harjoitustilassa ja lähdin syömään välipalaa. Illalla kävimme uudestaan flipperihallilla Sirkusfaktorin yhteyshenkilöni Maaritin kanssa. Meno oli yhtälailla kiivasta kuin eilenkin ja peliin tuli mukaan sekä lantiot että tunteet. Tilteiltä ei säästetty. Päivän päätteeksi kävimme vielä asentamassa harjoitustilaan roikkalampun kattoon tulevaa demo-esitystä varten.

TO 24.9.

Valvoin pitkään Youtube-videoiden katselun parissa viime yönä ja nukuin vielä päälle univelat pois. Olin aamiaisen jälkeen valmiina toimittamaan asioita joskus yhdentoista aikaan. Kävin hakemassa kaavun Hilkan puodista ja poikkesin nopeasti ruokakaupassa. Sitten oli aika ryhtyä toden teolla työntekoon uuden esityksen parissa. Kaksi päivää aikaa saada demo-esitys jonkinlaiselle mallille.

Aloitin työtilassa tuomalla sisään sermin ja katsomalla kaikille kiinteille asioille oman paikan. Äänentoisto, tietokone, rekvisiitta, lamppu, pöytä, tuoli... Sain tilan rakennettua suhteellisen nopeasti ja sermin sain pysymään pystyssä ilman painoja teippaamalla ylälaidan huoltotikkaisiin. Sitten kokeilin joitain tämänhetkisiä pukuvaihtoehtoja ja lähdin räppimään esitystä läpi.

Esityksen läpivieminen alusta loppuun tuntui jännittävältä, mutta vaivalloiselta. Puvustus on vajaa, sirkustekniikka vielä epätarkkaa, valoja puuttuu ja osioiden väliset vaihdot luonnollisesti laahaavat. Erik Satien musiikit tuntuivat luontevilta, mutta rytmityksessä on vielä puutteita. Esitystä pystyy yksin viemään vain niin pitkälle tällä haavaa, mutta saan ainakin erinomaisen pohjan josta lähdän myöhemmin kehittämään hanketta eteenpäin ohjaajan kanssa. Kehoni on jo pari päivää huutanut huomiota monesta kohtaa, ja läpimenon jälkeen päätinkin vihdoinkin tehdä kuntoiluohjelmani hyppynarulla ja käsipainoilla.

Kylkeni kipeytyi hieman voimistelusta, mutta sama paikka on vaivannut pikkaisen jo pitkän aikaa. Niin tai näin, nyt oli aika käydä ansaitussa suihkussa ja syödä kunnolla. Paistoin kanaa ja lehtikaalia asunnon keittiössä ja jälkiruuaksi nautin kahvin ja proteiinipatukan. Tunsin kahvista ja ruuasta huolimatta oloni aika puhkinaiseksi, joten lepäsin melkein kaksi tuntia sängyllä. Sitten päätin lähteä vielä etsimään parempaa polttimoa esityksen roikkalamppuun. Mielessäni oli myös jonkinlaiset lattiavalot, koska miekkailukypärä päässä hämärässä valaistuksessa veitsien jongleeraaminen tuntui jokseenkin sattumanvaraiselta.

Löysin hyvän polttimon ja paristokäyttöiset kevyet lattiavalot esitykseeni. Olisin halunnut mennä jalan suoritettun kauppareissun jälkeen maaten, mutta valoja oli pakko kokeilla nyt kun oli pimeää. Vietin vielä pari tuntia harjoitustilassa valoja kokeilemalla ja säätämällä. Uurastus kannatti, sillä hyvät asetukset löytyivät, ja veitsien jongleerauskin alkoi tuntua vähemmän vaaralliselta.

PE 25.9.

Nukuin taas myöhään, sillä univelkaa näytti riittävän. Selänpuoleinen vasen kylki tuntui jotenkin normaalia kipeämmältä ja jäykemmältä. Kiertoliikkeet pistivät kunnolla vastaan lavan alarajasta. Nautin pitkän aamiaisen hoidellen samalla asioita tietokoneella. Pääsin harjoitustilaan vasta kello kahdentoista jälkeen. Aloitin säätämisen ja järjestelyn.

Kylki muistutti koko ajan itsestään laitellessani tilaa ja rekvisiittaa kuntoon iltaa varten. Harjoittelin myös pallokohtausta pöydän ääressä, ja onneksi kylkien taivutukset eivät sattuneet juurikaan verrattuna kierteilyliikkeisiin. Selkä kuitenkin vaivasi ja päätin selvittää punttien avulla, mikä liike oli eilen ärsyynttänyt lihaksen. Se oli tietysti huono idea.

Vaikka 15 kilon käsipainot tuntuvatkin jo ihan mukavilta nostella, niin niillä saa kyllä kaikenlaista painetta aikaan kehon eri puolille. Sain tuskaisesti tuotua puntit turvallisesti alas nostettua ne pään yläpuolelle. Sen jälkeen olikin aika etsiä Maaritin antama ensiapulaukku ja selvittää onko siellä myös kylmäpakkausta. Ensiapulaukun varustelu oli oikeaoppinen ja myös kylmäpakkaus löytyi. Sitten maattiin lattialla liikkumatta kylmäpakkauksen päällä hyvä tovi.

Pakkaus alkoi kuitenkin lämmentä aika pian, ja pistin Maaritille tekstiviestin, että pyytämäni lakaisuharjan lisäksi hän voisi tuoda myös uusia kylmäpakkauksia. Maarit soittikin pian minulle, ja kysyi tarvitsenko kylmäpakkausta heti. Vaivalloisesta puheestani hän kai päätteli, että voisin tarvita uuden pakkauksen heti ja lähti tuomaan sellaista minulle kotoaan. Maaritin kylmäpakkaus oli parempi, sillä se oli monikäyttöinen geelipakkaus ja vielä umpijäässä, kun hän saapui paikalle. Lepäilin aikani, ja sitten Maarit levitti selkääni vielä Intialaista Mobilatia (Nizer), jota olin aikanaan tuonut Kaakkois-Aasiasta melkein laukullisen verran. Taas kerran se pelasti minut pahimmasta pinteestä.

Puuhastelu harjoitustilassa oli keskeytettävä hetkeksi, ja päätin pitää ruokatauon kampusasunnon yhteiskeittiössä. Sain Maaritista myös ruokaseuraa. Syötyämme selkä tuntui jo siltä, että hengittäminen ei tuottanut tuskaa. Siis takaisin valmistelemaan illan näyttöä. Saimme kaiken valmiiksi tilassa Maaritin kanssa. Siirtelin vielä tuolit ja valot paikoilleen sekä harjoittelin hieman jotain kohtauksia.

Näyttöön saapui paikalle Sirkus Faktorin yhteyshenkilö Maarit avopuolisonsa Villen kanssa, kaksi jonglööriä Tampereelta ja yksi täysin ulkopuolinen orivesiläinen, joka oli nähnyt jutun Oriveden Sanomien verkkojulkaisussa. Näyttö sujui todella hyvin, vaikka moni kohta olikin täysin harjoittelematon. Kohtausten lopetukset, vaihdot kohtauksesta toiseen, vaatteenvaihdot tilanteessa... Jongleerausosioissa oli tietysti pieniä virheitä, mutta jotenkin näyttö kuitenkin eteni mielestäni jouhevasti. Selkävaiva muistutti itsestään tuon tuosta, mutta esitystilanteessa se jäi kuitenkin hyvin vähälle huomiolle.

Vaimonikin soitti kesken esityksen, mutta siitäkin selvittiin. Puhelu tuli onneksi hyvään suvantovaiheeseen. Kuvasin näyttöä kännykälläni, ja olin unohtanut asettaa lentokonetilän päälle. Minun piti käydä sammuttamassa soiva puhelu sekä käynnistämässä videokuvaus uudestaan. Onneksi kyseessä oli siis näyttö, eikä oikea esitys. Omaksi yllätyksekseni pääsin myös häiriön jälkeen suoraan takaisin kärryille esityksen kulkuun. Palkitsin itseni myöhemmin mielihyvapistellä hyvästä keskittymisestä.

Näytön jälkeen kaikki katsojat jäivät vielä noin puoleksi tunniksi keskustelemaan kanssani. Sain arvokasta palautetta erinäisistä asioista ja myös uusia näkökulmia joihinkin kohtiin, joita en ollut osannut itse ajatella. Tamperelaiset olivat vanhoja tuttujani, joten menimme vielä oluelle vaihtamaan muita kuulumisia esityksen jälkeen. Tunnin istuskelun jälkeen kaikki lähtivät koteihinsa, ja minä menin vielä sulkemaan harjoitustilan ja tunnustelemaan tapahtunutta. Suljin residenssijakson mielessäni ja suuntasin asunnolle syömään iltapalaa ja rentoutumaan. Selkä oli illan loppuksi todella kipeä, ja voitelin sitä paracetamolin, codeiinin ja halvan brandyn voimalla. Unikin tuli hyvin samalla lääkityksellä.

LA 26.9.

Heräsin levänneenä yhdeksältä ja selkäkin tuntui inhimilliseltä vaikkakin yhä kipeältä. Vessassa käyminen onnistui kuitenkin melkein kivuitta, joten voitelu oli viime yönä onnistunut. Luvassa oli työtilan purkaminen, järjestely, pakkaaminen ja auton lastaus. Kaikki sujui mukavan rauhallisessa tahdissa auringonsäteiden valaistessa tilaa. Kaikki tuli pakattua ja jäljet pääosin siivottua sekä huoneesta, yhteiskeittiöstä että harjoitustilasta. Vaikka olin kahteen otteeseen tuonut tavaraa paikalle, mahtui kaikki tavarat onneksini kuitenkin kerralla autoon.

Hyvästelin Maaritin ja Oriveden Kampuksen ja aloitin matkani takaisin perheenisän, yrittäjän ja

joka paikan esiintyjän arkeen. Residenssi antoi paljon enemmän kuin olin osannut odottaa ja myös monella tasolla. Nautin luomistyöstä, harjoittelusta, omasta rauhasta, luonnossa liikkumisesta ja aikatauluttomuudesta. Toivon jatkossa päätyväni myös samaiseen residenssiin tai vastaavaan uudestaan jonkun uuden hankkeen kanssa. Tämän hetkinen hanke, eli Life Becomes Us -esitys, sai lopultakin parin vuoden hauduttelun jälkeen muodon, suunnan ja rungon Oriveden residenssin myötä. Kiitos siitä! Voin vain suositella tätä residenssiä lämpimästi muillekin taiteilijoille ja toivoa sille pitkää ikää.